

AKIVEL ILYEN TÖRTÉNIK

Sóváry azt mondta, hogy akivel ilyen történik, az nem festi ki a körmét. Az ágyamban feküdt, a plafont bámulta, és azt ismételte, hogy a Drazsé nagyon hülye, de nem erőszakos. Évek óta ismeri. Ez a színésznő hazudik, élvezi a feltűnést. Majd meglátom, ki van pingálva az arca meg a körmei is. Két éve voltam Sóváry beosztottja és barátnője, nem szerette azt a szót, hogy szerető. Ez egy kapcsolat, mondta mindig, nekünk nem viszonyunk van, az olyan méltatlan szó, otthagya majd a feleségét, csak legyen türelmes, amíg elsimítja a dolgokat. Mert nagy cirkusz lesz, ha kiderül, hogy mi együtt vagyunk. Mielőtt kommunikációs vezető lett a Kulturális Minisztériumban, újságokban publikált, a tévében is szerepelt, sokan ismerik. Nem így tervezte az életét, de hát amint először meglátott, elveszett. Mindig felidézte a rövid, virágos szoknyámat, és a mozdulatot, ahogyan lábujjhegyre álltam, hogy elérjem a kockacukrot, amit aztán a kávéjába raktam. Először csak bókolt, üzenetekkel bombázott, virágot is hozott a névnapomra. Tetszett, hogy egy ilyen fontos ember udvarol. Nekem, a huszonnégy éves kis titkárnőnek, aki még az egyetemet sem tudta befejezni. Elvitt egy megbeszélésre a Nemzeti Galériába, és a vár liftjében megfogta a fenekemet, közel rántott magához, hogy cigiűzű nyelvét bedugja a számba. Ezután egy héten kétszer jött, fizette a lakbért és a fogamzásgátlómat.

Gábor Tamarának tényleg pirosak voltak a körmei. Tenyere izzadságfoltot hagyott a fekete asztalon. Előtte ásványvizes palack és egy kistányéron pár darab pogácsa. Vele szemben ült a három férfi. Sóváry, dr. Mészáros Tibor, a miniszter úr kabinetfőnöke és harmadikként a színház etikai bizottságának elnöke, egy hatvan év körüli férfi, akinek nem tudtam elolvasni a névtábláját, pedig elég közel ültem, a jegyzőkönyvvezető mellett. Ráláttam a bizottságra és Tamarára is. A miniszter úr sajtófőnöke megkérte a fotósokat és a riportereket, hogy hagyják el a termet, interjút készíteni legfeljebb a meghallgatás után lehet, ha egyáltalán bárkinek lesz kedve még nyilatkoznia. A fényképezőgépek még utoljára kattogtak, vakuk villogtak, majd az újságírók kimentek a folyosóra. Egy pillanatra zavaró csend telepedett a teremre, mint amikor a magasugró nagy levegőt vesz, és elrugaszkodik.

Mészáros gyorsan szót is kért, nos, kezdett bele, majd feltolta a szemüvegét a feje tetejére, és az előtte heverő papírokat kezdte nézegetni. A jegyzőkönyv kedvéért feltett néhány kötelező kérdést. Hogy a panasztevő valóban Gábor Tamara, aki 1993-ban született Miskolcon? Igen és igen, érkezett a gyors válasz. Mikor végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen? Tamara elforgatta a pogácsás kistányért, hogy a Herendi-pillangók a bizottság felé repkedjenek. Oda nem járt, nem diplomás, hadarta. A színház etikai bizottságának elnöke Sóváryra nézett, mindketten elmosolyodtak. Aztán Mészáros egyszer csak megkérdezte Gábor Tamarától *offrekord*, hogy rokona-e Gábor Miklósnak, vagy egyáltalán tudja-e, hogy ki az. Hiszen olyan fiatal, biztosan nem ismeri ezeket a régi, nagy színészeket. Tamara nemet intett a fejével, nem lehetett tudni, melyik kérdésre reagál. Mészáros megnyalta a mutatóujját, és lapozott egyet.

– Hát akkor kezdjünk is bele, hogy volt ez – vette át a szót a színház etikai bizottságának elnöke.

Tamara megköszöri a torkát, majd elmesélte újra azt, amitől hetek óta visszhangzott a sajtó. Amit a nőismerőseim hányós fejjel osztottak meg Facebookon, és ami miatt még anyám is felhívott szombat reggel, pedig hétvégén sosem beszéltünk. Degré Zsolt, a barátainak csak Drazsé, a Molnár Ferenc Színház köztisztviselőben álló főrendezője, akin egyik hatalom sem talált fogást, aki összesen hatszor újrázott már az igazgatói székben, szexre kényszerítette Gábor Tamarát. Szenttelen hangon, mint egy begyakorolt monológot mondta el, hogy Degré egyszer csak ellenségesen kezdett viselkedni vele, majd miután az öltözőben falhoz szorította, azzal fenyegette, hogy kiteszi a futó előadásokból is, hogy ha erről bárkinek beszél.

Folyt az izzadság a halántékán, és miután beszámolója végére ért, megkérdezte, hogy ki lehet-e nyitni az ablakot. Sóváry rám nézett, én pedig engedelmesen felugrottam, hogy eleget tegyek a kérésnek. Mészáros szólalt meg először, megköszönte Tamarának a részletes beszámolót, és hozzátette, szerencse, hogy ilyen jól emlékszik mindenre. Sóváryt figyeltem, amikor visszaültem a helyemre. Hátradőlt a székében, elfelejtette behúzni a hasát, fehér ingén megfeszültek a gombok. A hüvelykujja körmét kezdte rágni, mint amikor megkérdeztem tőle, hogy miért megy nyaralni a feleségével. Azt mondta, hogy ez ennél bonyolultabb. Ő nem jó kedvűből utazik el Saint Tropezba, csak hát a gyerekeknek már megígérte. Ne követelőzzek, azt szereti, amikor olyan visszafogott és bájos vagyok, amilyenek megismert.

A színház etikai bizottságának elnöke megkérdezte Tamarától, hogy a szexuális visszaélés már azután volt-e, hogy szakítottak a főrendező úrral,

vagy még előtte. Sóváry hümmögni kezdett, hogy ez azért ad egy pikantériát az ügynek, hogy a kisasszony kapcsolatban volt Degrével.

– Nem lehet, hogy a főrendező úr szakított önnel, ön pedig ezt nem tudta elfogadni? – kérdezte Mészáros.

Tamara előredőlt a székében, nagyon lassan és tagoltan azt mondta, annak semmi köze az esethez. Kapcsolatban voltak, de már rég szakítottak, amikor Degré visszaélt a hatalmával. Bárki megmondhatja, kezdett bele egyre ingerültebben, hogy az igazgató úr egy manipulatív szörnyeteg, aki évek óta rettegésben tartja a színészeket, csak eddig senki sem mert erről beszélni. Azt gondolja itt bárki, hogy ő vállalta volna ezt a meghurcoltatást, ha nem mondana igazat? Senkije sem volt, amikor feljött Pestre, Drazsé pedig ezt használta ki. Amikor sírni kezdett, Sóváry olyan arcot vágott, mintha valami kellemetlen szagot érezne. Az etikai bizottság elnöke pedig átnyújtott egy monogramos textilzsebkendőt Tamarának, aztán egy pogácsáért nyúlt. Úgy hámozta le a tetejét a fehér szalvétába, mintha mandarin volna.

– Könyörgöm, ne sírj! – mondta Sóváry múlt héten, miután kiabált velem. – Nem bírom, ha a nők sírnak. Csúnyák lesznek tőle.

Elvitt magával egy megbeszélésre az Operaházba, azt mondta, utána átjön hozzám, rendelünk vacsorát, ráér kicsit több időre, legalább öt órára, mert a felesége elvitte a nagymamához a gyerekeket, és ott is marad. A megbeszélésre nem mehettem be, az Operaház főigazgatója megkérte az egyik munkatársát, hogy addig vezessen körbe. A srác nagyon kedves volt, felvitt a tetőre is, elláttunk egészen a Szabadság-szoborig. Elmesélte, hogy az Operaház óvóhely is volt a második világháborúban, és Erkel gyűlölte az uborkát, de a *Bánk bán* premierjén valaki azt tett a szendvicsebe. Aztán megkérdezte, hogy van-e barátom. Erre nem tudtam, mit feleljek, csak megvontam a vállam. Nevetett, megkérdezte, bejelölhet-e a Facebookon, aztán sörözzünk, ha úgy van. Sóváry nagyon dühös volt, miután elmondtam neki, hogy randira hívtak. Szerinte én éretlen vagyok egy ilyen komoly kapcsolatra, mint a miénk, ő pedig kockára teszi miattam a jó hírét, az életét. Mi lesz, ha elvesz feleségül? Be kell zárnia a lakásba, nehogy elmenjek mással?

A Kulturális Minisztérium egyelőre nem nyilatkozott azzal kapcsolatban, hogy eltávolítják-e Degré Zsoltot a Molnár Ferenc Színház éléről – jött az értesítés a telefonomra, amikor már Sóváry mellett ültem az autóban. Tamara a végén csak ugyanazt ismételte, hogy hallgassák meg a kollégáit is, ne csak őt, és Degrét idézze be a vizsgálóbizottság. Más is tudja igazolni, hogy Drazsé erőszakosan viselkedik. Sóváryt nagyon megviselte a tárgyalás,

s amikor hazaértünk, megkért, hogy masszírozzam meg a halántékát, nehogy migrénje legyen. Közben felhívta Drazsét, és biztosította róla, hogy ha rajta múlik, ott marad a színház élén. A Mészáros csupán a gyenge pont, négy lánya van, meglát egy szép szempárt, és elolvad. Miután letette a telefont, mintha hirtelen észrevette volna, hogy ott vagyok, simogatni kezdte az arcomat. Rám feküdt, és azt mondta, hogy most elég fáradt, nem fogja sokáig bírni, ne haragudjak. Feltolta a lábamat, a rózsaszínű körmeimet figyeltem, miközben érthetetlen szavakat súgott a fülembe. Újra kellene lakkozni őket, a kisujjam már eléggé lekopott.